Εψές το βράδυ όνειρο είδα τη νεκρά μου ζωντανή
φάντασμα παρουσιάστη εις τη κλίνη μου μπροστά
κάνω να την πλησιάσω και κοντά της να σταθώ
το χεράκι της να πιάσω δυο λογάκια να της πω
κι αυτή με λέει, μην πλησιάζεις εγώ σάρκα δε φορώ
μόνο ήρθα η καημένη δυο λογάκια να σου πω
πάρε τούτο το δαχτυλίδι που μου χάρισες εσύ
να το πάρεις να το θάψεις σ' ένα έρημο νησί.